

det var en Feil, den Gang Brandpolitiet blev taget fra Branddirektørene og lagt hen under By- og Herredsfogderne; thi disse have paa Grund af deres mangehaande og forskjellige Forretninger ikke den Tid at anvende paa disse Brandpolitiforhold paa Landet, som er nødvendig. Branddirektørene have det bedre i saa Henseende. De skulle jo efterse Taxationsforretningerne paa de fleste Steder, om ogsaa med noget Mellemrum, og ved de større Eiendomme skulle de gjøre det hvert Kvartal. De have da ogsaa nogen Bygningsforstand og vide, hvilke Bestemmelser der skulle overholdes, saa det er lettere for dem at udøve Tilsynet. Jeg tror, det var heldigt, om det Spørgsmaal blev taget under det eventuelle Udvalgs Overveielse, og at det var heldigt, om det lod sig gennemføre; thi efter adskillige Lars Erfaring har jeg vundet den Overbevisning, at By- og Herredsfogderne kun kunne udøve et utilstrækkeligt Tilsyn. — Der var et andet Spørgsmaal, som Nogle have bedt mig om at bringe paa Bane, men jeg veed ikke, om det kan berøres ved Behandlingen af dette Forslag. Det er dette, at en vægtigere Grund til, at en Ildbrand mangan Gang griber om sig, er Mangel paa Sprøiter. Det er nemlig overladt Kommunerne, hvorvidt de ville have Sprøiter eller ikke, og mange Steder have de benyttet denne Bestemmelse saaledes, at jeg f. Ex. ikke tror, der er en eneste i hele Thisted Amt, og der er flere Amter, hvor det Samme er Tilfældet. Og dog kunne Sprøiterne mangan Gang bevirke en Standsning af Ilden, saa den udelukkende indskrænker sig til den Gaard, hvor den er opstaaet, ligesom de ogsaa kunne frelse andre Bygninger i samme Eiendom. Men, som sagt, dette Spørgsmaal kan vel sagtens vanstfelig behandles ved nærværende Lovforslag, saa jeg skal ikke trække Forhandlingerne længere ud.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal heller ikke udtale mig vidtløftigt, thi det har jo været mig klart, hvad der yderligere er blevet bekræftet ved den Diskussion, der er blevet ført her i Salen, at om et Lovforslag, der indeholder saa mange Detailbestemmelser, der gribe ind i saa mange praktiske Forhold, som dette Lovforslag gjør, vil der være temmelig forskellige Meninger. Grunden til, at jeg har bragt Lovforslaget frem igjen, er ganske vist, som en æret Taler bemærkede, de overhaandtagende Ildbrande, og de meget betydelige Tab, som Forsikrings-selskaberne af alle Arter have lidt i de senere Aar, thi det løber op til Summer, som man forbauses over, og som altsaa repræsenterer et

ligefrem Tab i den nationale Velstand. Derfor har jeg troet, at der maatte nu kunde være større Tilbøielighed til at gaa ind paa denne Lov end der, forrige Gang den var paa Rigsdagen, viste sig at være, og jeg kan derfor i det Hele taget ikke sige Andet, end at jeg er veltilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Ganske vist er der fremkommet en Del Bemærkninger imod Enkelthederne i Lovforslaget, men jeg synes dog, at jeg i det Hele taget har faaet det Indtryk, at Erfaringen er gaaet frem i Retning af at indse Nødvendigheden af de forskellige Politibestemmelser paa dette Omraade, som vi ikke før have havt, og jeg synes heller ikke, at de forskellige Meninger, der i Dag ere fremkomne, ere af den Bestaaffenhed, at de kunne lægge nogen væsentlig Hindring i Veien for en Overenskomst om Lovforslaget. Flere af de Spørgsmaal, der have været debatterede her i Dag, ere jo blevne behandlede forrige Gang, Lovforslaget var for. Det gamle Spørgsmaal, som omhandles i § 1, om det skal være paabudt, at Tæftematerialet paa Bygninger, der opføres for Fremtiden, skal fastgøres til Vægterne med galvaniseret Jerntraad eller ikke, var allerede forrige Gang, som et æret Medlem gjorde opmærksom paa, Gjenstand for en lille Kamp, om jeg maa bruge det Udtryk paa dette temmelig neutrale Gebet her i Landstinget, og jeg kan kun sige, som forrige Gang, at jeg tror det vil være hensigtsmæssigt at vedtage denne Foranstaltning. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at det ikke er alene for Kreaturerne Skyld, man vil have den, men ogsaa for Menneskenes Skyld, da Tagets mulige Medstriden kan medføre og har medført, at Mennesker jævnlig indrebrende. Det er i det Mindste mit Indtryk, ligesom den ærede Taler, at den Frygt, der er blevet udtalt for, at Stumper af denne Jerntraad skulde blive slugte eller fortærede af Kreaturerne, hvorved det kunde forvoldes dem Sygdom eller Død, næppe er bleven bekræftet af Erfaringen, og da der nu paa mange Steder her i Landet benyttes galvaniseret Jerntraad, skulde man dog tro, at man havde hørt Noget derom fra en Del af Landet, hvor dette Bindemateriale er almindeligt eller i det Mindste meget hyppigt, hvis denne Fare virkelig havde været til Stede. Jeg kan derfor kun anbefale at blive staaende ved denne Bestemmelse. — Hvad § 2 angaar, tror jeg ogsaa, man vil finde, at den indeholder en ret naturlig Bestemmelse. Jeg har jo ikke tænkt mig, at Tiden endnu var kommen til, at man kunde gaa saa vidt helt at forbyde Straatage — det har ligget langt fra